

компетентність, безпеку клієнтів , в зв'язку з подіями , які відбуваються в нашій країні.

Список використаних джерел:

1. Архіпов В.В. Організація ресторанного господарства: навчальний посібник. Київ: Центр учбової літератури, 2007. 280 с.
2. Самодай В.П., Кравченко А.І. Організація ресторанної справи: навчальний посібник. Суми: СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2015. 424 с.

Іванчук В. А.

Одеський національний економічний університет
м. Одеса, Україна

*Науковий керівник – к. т. н., доцент кафедри
туристичного та готельно-ресторанного бізнесу*

Захарчук В. Г.

РОЗРОБКА ПРОГРАМ З ОРГАНІЗАЦІЇ ДОЗВІЛЛЯ У ДИТЯЧОМУ ТАБОРІ

Питання організації дозвілля різних категорій населення, зокрема підростаючого покоління, є однією з найдавніших завдань людства і водночас залишається й надалі актуальною. Процес організації дозвілля для різних вікових груп має свої специфічні особливості. Діти і молодь є важливою соціально-демографічною групою. Їх поведінка та інтереси зумовлюються роллю в суспільстві, соціальним статусом, віком. Інтенсивне формування особистісних властивостей робить даний вік одночасно і складним, і найбільш придатним для накопичення нових знань, умінь, навичок, досвіду. Саме тому, у цій статті розглянута важливість якісних програм у дитячих таборах відпочинку.

Пильна увага до сфери дозвілля обумовлена прагненням наповнити вільний час дитини видами й формами занять, які робили б позитивний вплив на її індивідуальність, знижували ймовірність залучення в асоціальні угруповання, перешкоджали розвитку шкідливих і небезпечних звичок. Істотний внесок у збагачення потенціалу вільного часу вносять дозвіллі

програми. Дозвіллієві програми – визначення досить широке, що включає в себе різноманіття форм організації вільного часу дітей і підлітків. Дозвіллієві програми проектуються для всіх вікових категорій дітей – від дошкільнят до підлітків. Цілі проектування дозвіллієвих програм спрямовані на вирішення комплексу завдань, пов'язаних з формуванням культури вільного часу: залучення дитини, підлітка в яскравий світ ігор, змагань, розваг і свят, освоєння традиційного й інноваційного досвіду організації дозвілля через пізнання, освіти, спілкування. Це передбачає також спрямованість особистості на різні соціально значимі норми й цінності [1, с. 39].

Майкл Аргайл на основі аналізу досліджень з проблем дозвілля в країнах Європи, США, Австралії визначає наступні базові людські потреби, які задовольняються дозвіллям:

- автономність (незалежна діяльність і реалізація власних планів, можливість виконувати особисто значущі завдання, рішення);
- релаксація (розслаблення, фізична і психічна розрядка);
- діяльність у сім'ї (зміцнення сім'ї, насолода сімейним життям);
- порятунк від одноманітності (відхід від повсякденної дійсності, внесення змін у звичайний спосіб життя);
- спілкування (розширення кола знайомств, задоволення від спілкування з людьми);
- стимулювання (освоєння нового, що відрізняється від старого досвіду);
- застосування наявних навичок і здібностей (застосування своїх здібностей, розширення їхнього кола, набуття нових навичок і вмінь);
- здоров'я (підтримка фізичної форми, оздоровчі цілі);
- повага (завоювання поваги з боку інших людей, можливість продемонструвати оточенню своєї здібності);
- виклик/змагання (залучення у змагання; випробування власних сил у важких, напружених ситуаціях);
- лідерство (організація діяльності команд, бригад, груп, різноманітних товариств, завоювання позицій лідера) [2, с. 15].

За приклад комплексного підходу до організації дозвілля наведено дитячий англійський табір DECamp з багаторічним досвідом роботи [3]. Цікава змістовна програма, яка оновлюється та змінюється на краще щосезону, якісний підбір персоналу та підтримання оптимістично-емоціональної атмосфери серед дітей та працівників – це те, що робить цей табір таким унікальним. Проаналізуємо вищезгадані основні потреби тінейджерів, які задовольняються дозвіллям.

Автономність: з початку десятиденної зміни діти розбиваються на групи та обирають проект (розробка штучного інтелекту, проектування роботів, написання мюзиклу, зняття соціального відео-ролику, розвиток соціальних мереж, тощо), який наприкінці, при демонструванні своїх власних наробок, діти можуть втілити в життя за допомогою дорослих. Також є можливість самостійно обирати класи, які будуть відвідувати та додаткові активності.

Релаксація: сонна година, коли діти можуть відпочити, а також час для відпочинку між активними видами розваг. **Психологічна розрядка:** сесії з психологами, психологічні тренінги. **Діяльність у сім'ї:** щоденні дзвінки додому, розмови з психологом. **Порятунок від одноманітності:** сама поїздка це вже відхід від повсякденності, адже будні в таборі насичені подіями з восьмої ранку до десятої вечора.

Спілкування: навіть діти, які уникають колективу, все одно рано чи пізно починають спілкуватись з однолітками, адже програма табору направлена на те, що необхідно працювати у групах. У крайньому випадку, дитина завжди може поспілкуватись з психологом чи вожатим.

Стимулювання: найважливішим чинником освоєння нового це спілкування з англомовними вожатими та англомовними вчителями, які не знають української мови. Також здобуття нових навичок таких як приготування їжі, програмування, співи, танці, гончарне мистецтво, різні види спорту, навички виживання у дикій природі, тощо. Застосування навичок: кожна дитина може очолити певний проект, в якому вона зможе зайняти лідерську

позицію і навчити чомусь інших дітей та здобути нових навичок у інших цікавих активностях на вибір.

Здоров'я (здоровий спосіб життя): щодня, тричі на день, півгодини діти танцюють (замість зарядки перед основними прийомами їжі), активні ігри на свіжому повітрі 3-4 години на день, збалансоване меню, розробкою якого займається спеціально залучений дієтолог, професійна команда кухарів, місцезнаходження табору (с. Мигове, в Карпатських горах), щотижневі походи в гори та рафтинг, регулярний чек-ап у лікарів [4].

Повага: основним принципом табору є повага та толерантність до усіх людей. Це те, чому ми вчимо дітей на власному прикладі. Виклик: у таборі є своя валюта: деки. Заробляючи деки за прояв ініціативи, активну участь у різноманітних проектах, тощо, наприкінці діти мають змогу прийняти участь в аукціоні та виграти різні приємні призи, такі як термоси, кофти, футболки, наклейки, ручки, сумки тощо.

Усі ці принципи стосуються не лише дітей, а й дорослих у таборі. Вожаті проводять апробацію програми перед початком сезону, три місяці проходять «Академію вожатих», де викладають самі засновники табору, відомі психологи України, директори таборів, які щорічно проходять підвищення кваліфікації та тренінги у країнах Європи та США.

Отже, в таборі відпочинку змінюються форми навчально-виховної роботи, які не обмежуються тематикою шкільної програми, проводяться у вільний від занять у школі час, а також кількістю учасників. Завдання вожатих та вихователів у літньому оздоровчому таборі – організувати змістовий відпочинок дітей, зробити його цікавим. Цьому сприяє правильно організована робота, куди входять: розробка та проведення дозвіллевих програм, екскурсій, різноманітні дослідження, спостереження, безпосередня участь у суспільно корисній праці, що разом має настанову на: самовдосконалення, усвідомлення належності до соціально-історичної спільності, дотримання моральних загальнолюдських цінностей, соціальну активність.

Список використаних джерел:

1. Дослідження дозвілля і культурних потреб міської молоді в Україні / Назаренко Ю., Сирбу О., Філіпчук Л., Хассай Є. Український культурний фонд, Cedoss, 2020. 136 с.
2. Флегонтова Н.М. Педагогічна організація культурного дозвілля школярів: навчально-методичний посібник. ТНЕУ: Тернопіль, 2013. 144 с.
3. Табори та освітні програми для дітей та підлітків із усього світу URL:<https://bigfish.academy>.
4. Проекти дітей. Досягнення кемперів. URL <https://bigfish.academy/children-projects>.

Іщук Д. А.

Одеський національний економічний університет
м. Одеса, Україна

*Науковий керівник – к. т. н., доцент кафедри
туристичного та готельно-ресторанного бізнесу*

Захарчук В. Г.

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ

Ще з давніх-давен сфера гостинності почала набувати своєї популярності, оскільки гостинність людини – це невід’ємна частина її життя. Подорожуючі обирали місце відпочинку, тому це набирало швидку популярність та й економіці країни – це виходить на користь.

На сьогоднішній день, багато людей перш ніж кудись поїхати, обирають собі місце ночівлі та відпочинку, тому що це один із тих критеріїв, який дає можливість насолодитися подорожуючи країнами. Люди, насамперед, запам’ятовують місце, де була смачна їжа в ресторані, гарне обслуговування в готелі та яскраві емоції під час відпочинку. Тому з кожним разом попит на готельно-ресторанні послуги зростає. В більшості, думка про відпочинок, також може формуватися про місце, де саме був цей відпочинок.